

IFRS

در ایران:

به مناسبت

رونمایی از

دیپلم IFRS

انجمن

حسابداران

خبره‌ی ایران

برمبنای این سرمقاله، فیلم مستندی با عنوان "IFRS در ایران" در دبیرخانه‌ی انجمن حسابداران خبره‌ی ایران ساخته شده است که در کانال رسمی انجمن در آپارات به نشانی www.aparat.com/iica_ir در دسترس علاقه‌مندان است.

محسن فارسی

همه چیز از مقایسه‌پذیری شروع شد حسابداری در جایگاه یک سامانه‌ی اطلاعاتی، داده‌های رویدادهای مالی مرتبط با یک شخصیت گزارشگر را به طور پیوسته گردآوری، پردازش، و نگهداری می‌کند؛ و خلاصه‌ی این اطلاعات در دوره‌های مالی مشخص - حداکثر سالانه - در قالب گزارش‌های متحدالشکل یا همان صورت‌های مالی برای استفاده‌ی عموم استفاده‌کنندگان افشاء می‌شود. از این رو، هدف اصلی حسابداری و گزارشگری مالی را کمک به تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان این گزارش‌های مالی می‌دانند.

اطلاعات مالی ارائه‌شده در گزارش‌های مالی برای آن که بتوانند به تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان کمک کنند باید دارای ویژگی‌های کیفی اتکاپذیری، ربط‌پذیری، فهم‌پذیری، و مقایسه‌پذیری باشند. در همین راستا، برای تامین مقایسه‌پذیری اطلاعات مالی یک شخصیت گزارشگر در طول زمان، و نیز، مقایسه‌پذیری اطلاعات مالی شخصیت‌های گزارشگر مختلف با یکدیگر، اصول، استانداردها، و عمدتاً رویه‌های یکسان و مشابهی مورد استفاده قرار می‌گیرند. تا جایی که می‌توان فلسفه‌ی وجودی وضع کردن استانداردهای حسابداری و گزارشگری مالی را مقایسه‌پذیری دانست.

وقتی همه چیز بین‌المللی شد

به موازات گسترش دامنه‌ی فعالیت سرمایه‌گذاران، و همچنین، پذیرش سهام و سایر اوراق بهادار ناشران در بورس‌های کشورهای مختلف، که رفته رفته به بین‌المللی شدن رو به گسترش بازارهای مالی در سرتاسر جهان منجر شده است، ضوابط مختلف حاکم بر این بازارها نیز، از جمله، استانداردهای حسابداری و گزارشگری مالی، به سوی همگرایی و مشابهت در گستره‌ی بین‌المللی گرایش پیدا کرده است.

در آغاز گسترش این روند، تفاوت‌های موجود بین شرایط محیطی و قوانین و مقررات حاکم بر کشورهای

مختلف مانعی بسیار جدی در این راه محسوب می‌شد. ولی به مرور با توجه به اهمیت روزافزون جذب سرمایه‌گذاری خارجی برای کشورهای مختلف سرتاسر جهان، تلاش‌های گسترده‌ای در جهت رفع موانع موجود انجام شد. به طوری که، هم اکنون استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، موسوم به IFRS، در بیش از صد کشور جهان مورد استفاده بنگاه‌های اقتصادی مختلف قرار دارد.

IFRS چگونه عالم‌گیر شد

در سال ۱۹۷۳ انجمن‌های حسابداران حرفه‌ای ده کشور، شامل، آمریکا، انگلستان، ایرلند، کانادا، استرالیا، آلمان، فرانسه، ژاپن، هلند و مکزیک، کمیته‌ی استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB) را راه‌اندازی کردند؛ و مقرر شد از استانداردهای مصوب این کمیته در گزارشگری مالی شرکت‌های بورسی این کشورها استفاده شود.

این کمیته از سال ۱۹۷۵ تا سال ۲۰۰۱ با انتشار ۴۱ شماره از استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IAS) گامی بلند در راه ترویج اولیه‌ی استانداردهای بین‌المللی حسابداری در جهان برداشت. به گونه‌ای که حتی بسیاری از کشورهای جهان، از جمله ایران، که تصمیم به استفاده از استانداردهای ملی حسابداری محدود به مرزهای جغرافیایی خود گرفته بودند نیز با مبنا قرار دادن این استانداردها و بومی‌سازی آنها متناسب با شرایط خود اقدام به عملی کردن این نیت خود کردند. بدین ترتیب، علاوه بر توسعه‌ی استانداردهای بین‌المللی حسابداری، به مرور سطحی از مشابهت‌ها نیز در استانداردهای ملی کشورهای مختلف در سرتاسر جهان به وجود آمد.

در سال ۲۰۰۰، با هدف تجدید ساختار این کمیته، هیئتی تمام‌وقت با عنوان هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB)، تحت نظارت یک هیئت امانا، جایگزین آن کمیته شد. در همان سال، بنیاد استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی،

موسوم به بنیاد IFRS، راهاندازی شد؛ و پل واکر رئیس پیشین بانک مرکزی آمریکا به عنوان رئیس هیئت امنای آن منصوب شد. هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB) نیز در همان سال راهاندازی شد و سر دیوید توفیدی به عنوان نخستین رئیس آن منصوب شد. وی ده سال در این جایگاه خدمت کرد، و در سال ۲۰۱۳ به پاس خدماتش در گسترش IFRS در جهان به عنوان نودمین عضو تالار مشاهیر حسابداری برگزیده شد.

در پی راهاندازی بنیاد IFRS و آغاز به کار هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری، سازمان بین‌المللی کمیسیون‌های اوراق بهادار (IOSCO)، موسوم به آی‌سکو، به کارگیری استانداردهای بین‌المللی حسابداری را در گزارشگری مالی شرکت‌های بورسی فهرست‌شده در بورس‌های کشورهای دیگر پیشنهاد کرد. دو سال پس از آن، در سال ۲۰۰۲، پارلمان اتحادیه‌ی اروپا نیز با تصویب قانونی شرکت‌های بورسی را از ابتدای سال ۲۰۰۵ ملزم به تهیه‌ی صورت‌های مالی تلفیقی طبق IFRS کرد. در همان سال، توافق‌نامه‌ی موسوم به موافق‌نامه‌ی نوروک نیز بین بنیاد IFRS و هیئت استانداردهای حسابداری مالی آمریکا (FASB) به امضای طرفین رسید، که در آن بر بهبود همگرایی استانداردهای بین‌المللی و اصول حسابداری پذیرفته‌ی همگانی آمریکا (US GAAP) تأکید شده بود. در اثر این سه رویداد کلیدی، گام‌های بسیار بلند و ارزشمندی در راستای پذیرش جهانی IFRS برداشته و موجب شد اکثریت کشورهای جهان طی دو دهه‌ی پس از آن به اردوگاه IFRS بپیوندند.

داستان پیوستن ایران به اردوگاه IFRS

پانزدهم دسامبر ۲۰۱۶، همزمان با ۲۵ آذر ۱۳۹۵، خبر انتشار پروفایل ایران در وبگاه بنیاد IFRS در رسانه‌های مالی فارسی و بین‌المللی منتشر شد. این خبر نویدبخش پیوستن هر چند دیر هنگام ایران به جمع کشورهای کاربر IFRS بود. پیش از آن، هر

چند گروهی از صاحب‌نظران حرفه‌ی حسابداری ایران به طور پیوسته از ضرورت پیوستن ایران به اردوگاه IFRS می‌گفتند، ولی گروهی دیگر، با اشاره به موانعی که در این راه برمی‌شمردند بر تعویق پذیرش این استانداردها و ادامه‌ی بومی‌سازی آنها که از اواخر دهه‌ی ۱۳۷۰ آغاز شده بود تأکید می‌کردند.

البته پذیرش IFRS در ایران از حدود پنج سال و سه ماه پیش از انتشار این خبر، از روز یکشنبه، ۲۷ شهریور ۱۳۹۰، کلید خورده بود. در آن روز، مجمع عمومی سازمان حسابرسی تصویب کرد: «آن گروه از شرکت‌ها و نهادهای مالی ثبت‌شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار که توسط این سازمان مشخص می‌شوند و به تبع آن‌ها شرکت‌های فرعی و وابسته آن‌ها از تاریخ مشخص‌شده توسط آن سازمان باید در تهیه‌ی صورت‌های مالی خود از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی استفاده کنند.» این مصوبه در روز پنج‌شنبه، ۱۱ خرداد ۱۳۹۱، به تأیید شمس‌الدین حسینی، وزیر امور اقتصادی و دارایی دولت دهم جمهوری اسلامی ایران، رسید؛ و یک سال و نیم پس از آن، هیئت مدیره‌ی سازمان بورس و اوراق بهادار، در جلسه روز شنبه، ۲۱ دی ۱۳۹۲، تصویب کرد: «همه‌ی شرکت‌ها و نهادهای مالی ثبت‌شده نزد آن سازمان و به تبع آن شرکت‌های فرعی و وابسته‌ی آن‌ها در تهیه‌ی صورت‌های مالی خود که از تاریخ ۱۳۹۲، ۰۱، ۰۱ و بعد از آن شروع می‌شود، مجاز به تهیه‌ی صورت‌های مالی "تلفیقی" یا "مجموعه" مبتنی بر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) هستند.» در آن ابلاغیه سال ۱۳۹۵ نیز برای الزام ناشران بزرگ پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران جهت تهیه‌ی صورت‌های مالی مبتنی بر IFRS اعلام شده بود.

پس از مصوبه‌ی دی‌ماه ۱۳۹۲، با این که همه‌ی شرکت‌ها و نهادهای مالی ثبت‌شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار مجاز به تهیه‌ی صورت‌های مالی خود بر مبنای IFRS شده بودند؛ ولی فرایند پیوستن ایران به جمع

کشورهای کاربر IFRS تقریباً مسکوت ماند. تا این که در پی به نتیجه رسیدن مذاکرات دیپلماتیک بین ایران، اتحادیه‌ی اروپا، و گروه ۵+۱، طی سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۵، که سرانجام در روز سه‌شنبه، ۲۳ تیر ۱۳۹۴، منجر توافق جامع و نهایی هسته‌ای وین با عنوان شناخته شده و رسمی "برنامه‌ی جامع اقدام مشترک (برجام)" شد، پروژه‌ی گزارشگری مالی بین‌المللی نیز در بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در قالب "کارگروه مطالعاتی IFRS در صنعت بانکداری" کلید خورد. نتایج این پروژه، طی بخشنامه‌ی مورخ یکشنبه، ۲۵ بهمن ۱۳۹۴، در قالب "صورت‌های مالی نمونه‌ی بانک‌ها، همگرا با IFRS" از سوی، معاون نظارتی بانک مرکزی، جهت اجراء به مدیران شبکه‌ی بانکی کشور ابلاغ شد. متعاقباً نیز در مردادماه ۱۳۹۵ مبنای نظری این صورت‌های مالی در قالب گزارش پژوهشی "چارچوب گزارشگری مالی بانک‌های ایران" از سوی پژوهشکده‌ی پولی و بانکی بانک مرکزی منتشر شد.

ده روز پس از ابلاغ صورت‌های مالی نمونه‌ی بانک‌ها (همگرا با IFRS)، در جلسه‌ی مشترکی که در روز چهارشنبه، ۵ اسفند ۱۳۹۴، در محل سازمان حسابرسی بین رئیس‌ان و مدیران ارشد سازمان بورس و اوراق بهادار و سازمان حسابرسی برگزار شد، تفاهم‌نامه‌ی به منظور سیاست‌گذاری کلان و هماهنگی در موضوعات مرتبط با اجرای IFRS در ایران بین این دو سازمان به امضاء رسید. در این تفاهم‌نامه مقرر شد: از ابتدای سال ۱۳۹۵ آن دسته از شرکت‌هایی که سازمان بورس و اوراق بهادار تعیین می‌کند ملزم به تهیه‌ی صورت‌های مالی تلفیقی سال مالی ۱۳۹۵ خود بر اساس IFRS باشند. برای سایر شرکت‌ها نیز تهیه‌ی صورت‌های مالی مبتنی بر این استانداردهای بین‌المللی مجاز اعلام شد. درباره‌ی سایر ناشران بزرگ اعلامی از سوی سازمان بورس و اوراق بهادار نیز مقرر شد ملزم به تهیه‌ی صورت‌های مالی تلفیقی سال مالی ۱۳۹۶ خود بر مبنای IFRS باشند. این دو مورد، متعاقباً

در مجمع عمومی مورخ سه‌شنبه، ۱۲ مرداد ۱۳۹۵، سازمان حسابرسی نیز به تصویب رسید.

در آغاز سال ۱۳۹۵، "گسترش پیاده‌سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی" در فهرست سی برنامه و اهداف راهبردی وزارت امور اقتصادی و دارایی طی دو سال باقی‌مانده‌ی دولت یازدهم جمهوری اسلامی ایران (مرداد ۱۳۹۲ - مرداد ۱۳۹۶) اعلام شد؛ و نشان‌دهنده‌ی راه یافتن IFRS به بالاترین سطح از ادبیات سیاسی ایران بود. سه ماه پس از آن، سازمان بورس و اوراق بهادار نیز خبر از راه‌اندازی وبگاه‌ی به منظور اطلاع‌رسانی پروژه‌ی پیاده‌سازی IFRS در ایران داد. پیرو آن، مدیر نظارت بر ناشران سازمان بورس و اوراق بهادار نیز با ابلاغ اطلاعیه‌ی مورخ چهارشنبه، ۲۶ خرداد ۱۳۹۵، خطاب به شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران و فرابورس ایران اعلام کرد، چنان‌چه شرکت‌هایی تمایل به اجرای IFRS در صورت‌های مالی تلفیقی سال ۱۳۹۵ خود دارند، می‌توانند تا تاریخ ۱۵ تیر ۱۳۹۵ موضوع را به این سازمان اعلام کنند. در پایان اطلاعیه نیز از اعلام قریب‌الوقوع شرکت‌های ملزم به رعایت IFRS در تهیه‌ی صورت‌های مالی تلفیقی سال ۱۳۹۵ خبر داده شده بود.

در پایان آن ماه، اداره‌ی نظارت بر بانک‌ها و موسسات اعتباری بانک مرکزی با صدور نامه‌ای خطاب به مدیران عامل شبکه‌ی بانکی کشور تاکید کرد، صدور مجوز برگزاری مجامع عمومی سالانه‌ی بانک‌ها و موسسات اعتباری صرفاً با ارائه‌ی پیش‌نویس نهایی صورت‌های مالی منطبق با نمونه‌ی ابلاغی بانک مرکزی (همگرا با IFRS) امکان‌پذیر است. ولی با توجه به اختلافات به وجود آمده بین سازمان حسابرسی و بانک مرکزی در ارتباط با تغییرات اعمال‌شده در گزارشگری مالی بانک‌ها، که منجر به ابهام حسابداران رسمی در اظهارنظر نسبت به این صورت‌های مالی شده بود، کارگروه فنی و استانداردهای جامعه‌ی

حسابداران رسمی ایران با انتشار صورتجلسه‌ی مورخ دوشنبه، ۱۴ تیر ۱۳۹۵، اعلام کرد، با توجه به این که صورت‌های مالی نمونه‌ی ابلاغی بانک مرکزی بعضاً غیرمنطبق با استانداردهای حسابداری است؛ لذا تا تعیین تکلیف نهایی موضوع از طریق سازمان حسابرسی به عنوان مرجع تدوین ضوابط و اصول حسابداری و حسابرسی، مؤسسات حسابرسی عضو جامعه باید تا رفع شبهات و موارد عدم انطباق با استانداردهای حسابداری، گزارش خود را به نحوی صادر کنند که موارد غیرمنطبق با استانداردها به روشنی مشخص شود. در این صورتجلسه، مغایرت سرفصل حقوق صاحبان سپرده‌های سرمایه‌گذاری با عناصر مندرج در چارچوب مفاهیم نظری و نیز تفکیک صورت عملکرد سپرده‌های سرمایه‌گذاری از صورت سود و زیان به عنوان مهم‌ترین موارد عدم انطباق با استانداردهای حسابداری اعلام شده بود.

در اثر این اختلافات و ابهامات، معاملات سهام بانک‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران چندین ماه متوقف شد. همین موضوع نارضایتی گسترده‌ای را در بین سهامداران و سرمایه‌گذاران حقیقی و حقوقی بازار اوراق بهادار ایران موجب شد. بدین ترتیب، IFRS در بدو ورود جدی به ایران از سوی افراد ناآگاه یا مغرض به عنوان متهم ردیف اول این مسائل و نابسامانی‌ها معرفی شد.

در همین اثنا، معاون نظارت بر بورس‌ها و ناشران سازمان بورس و اوراق بهادار، با صدور ابلاغیه‌ی مورخ سه‌شنبه، ۲۵ آبان ۱۳۹۵، مصادیق شرکت‌ها و موسسات ملزم به رعایت IFRS از ابتدای سال ۱۳۹۵ را اعلام کرد. یک ماه پس از صدور این ابلاغیه، در روز پنجشنبه، ۲۵ آذر ۱۳۹۵، پروفایل ایران در وبگاه بنیاد IFRS نمایه شد؛ و ایران از سوی این بنیاد رسماً در جمع کشورهای کاربر IFRS در جهان معرفی شد. کمتر از دو هفته پس از این رویداد تاریخی، در روز سه‌شنبه، ۷ دی ۱۳۹۵، متن کامل ترجمه‌ی فارسی سیزده استاندارد بین‌المللی حسابداری از

سوی سازمان حسابرسی منتشر شد. به مرور نیز ظرف ماه‌های بعد ترجمه‌ی استانداردهای دیگر از سوی این سازمان انتشار یافت. علاوه بر این، با انتشار "صورت‌های مالی نمونه‌ی مطابق IFRS"، و "مقایسه‌ی تطبیقی استانداردهای حسابداری ایران و بین‌المللی"، از سوی سازمان بورس و اوراق بهادار؛ و همچنین، انتشار ترجمه‌ی فارسی "صورت‌های مالی نمونه‌ی شرکت‌های بیمه" از سوی سازمان حسابرسی گام‌های مثبت دیگری نیز در راستای کمک به پیاده‌سازی IFRS در ایران برداشته شد.

با این حال، در پی درخواست شرکت‌های بورسی، معاون نظارت بر بورس‌ها و ناشران سازمان بورس و اوراق بهادار، در روز شنبه، ۲۴ تیر ۱۳۹۶، با صدور ابلاغیه‌ای از تعیین مهلتی شش ماهه برای انتشار صورت‌های مالی شرکت‌های مشمول رعایت IFRS خبر داد. مهلتی که در دی‌ماه ۱۳۹۶ پایان یافته است. ولی تا زمان تنظیم این نوشته هنوز صورت‌های مالی هیچ یک از شرکت‌های مشمول رعایت IFRS از طریق شبکه‌ی کدال به صورت عمومی منتشر نشده است. البته آن چه مسلم و بدیهی است، این واقعیت است که با توجه به روند رو به گسترش به‌کارگیری IFRS در جهان، و الزام به رعایت این استانداردها از سوی نهادهای ناظر بین‌المللی، دیر یا زود فرایند پیاده‌سازی IFRS در ایران نیز با جدیت تمام ادامه پیدا خواهد کرد.

انجمن حسابداران خبره‌ی ایران:

پیشگام ترویج و آموزش IFRS در ایران

سه ماه پس از تأیید مصوبه‌ی روز یکشنبه، ۲۷ شهریور ۱۳۹۰، مجمع عمومی سازمان حسابرسی توسط شمس‌الدین حسینی، وزیر امور اقتصادی و دارایی دولت دهم، انجمن حسابداران خبره‌ی ایران با حمایت سازمان بورس و اوراق بهادار و سازمان حسابرسی، سی و سومین همایش خود را با موضوع "استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS)" طی روزهای ۲۶ و ۲۷ شهریور ۱۳۹۱،

در تالار همایش‌های پژوهشگاه نیرو در تهران برگزار کرد. این همایش که با حضور وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار، و رئیس سازمان حسابرسی برگزار شد؛ نخستین گردهمایی رسمی مقامات ارشد اقتصادی و بازار سرمایه ایران در این سطح بود، که به طور مشخص به موضوع به‌کارگیری IFRS در ایران می‌پرداخت. از این رو، بازتاب گسترده‌ای نیز در رسانه‌های اقتصادی ایران در پی داشت، و برای نخستین بار، توجه فعالان اقتصادی و بازارهای مالی ایران را به این موضوع جلب کرد. انجمن حسابداران خبره ایران،

پس از آن تاریخ، از طریق انتشار مقالات مختلف و برگزاری میزگردهای تخصصی در ماهنامه‌ی حسابدار، به طور پیوسته بر لزوم برداشتن گام‌های جدی و عملی در راه پیوستن ایران به جمع کشورهای کاربر IFRS تاکید داشته است.

مهرماه ۱۳۹۴، انجمن حسابداران خبره ایران از سوی کمیته‌ی راهبری IFRS سازمان بورس و اوراق بهادار به عنوان یکی از شش نهاد حرفه‌ای عضو کارگروه آموزش IFRS انتخاب شد. در

پی آن، انجمن بلافاصله از طریق بازوی آموزشی خود، مرکز آموزش حسابداران خبره (PACT)، طراحی و برگزاری دوره‌های آموزشی IFRS را به طور جدی در دستور کار خود قرار داد. به طوری که PACT، از پاییز ۱۳۹۴ تا ابتدای تابستان ۱۳۹۷، با برگزاری قریب به ۵۰ دوره‌ی آموزشی، به مدت بیش از ۱۸۰۰ ساعت، که به آموزش قریب به ۲۰۰۰ حسابدار حرفه‌ای اختصاص داشته است، در قامت اصلی‌ترین و معتبرترین آموزش‌دهنده‌ی IFRS در ایران نقش‌آفرینی کرده است. علاوه بر این، سی و هشتمین، و سی و نهمین

همایش‌های انجمن، که به ترتیب در روزهای سه‌شنبه، ۲۳ آذر ۱۳۹۵، و چهارشنبه، ۸ شهریور ۱۳۹۶، با موضوعات "پیاده‌سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) در شبکه‌ی بانکی کشور" (با همکاری بانک مرکزی) و "پیاده‌سازی استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS) در صنعت بیمه کشور" (با همکاری بیمه‌ی مرکزی) برگزار شدند، نیز در زمره‌ی نخستین همایش‌های

تخصصی مرتبط با این موضوع بودند که به جزئیات عملی و کاربردی پیاده‌سازی IFRS در این دو صنعت اصلی مشمول اجرای این استانداردها اختصاص داشتند.

رونمایی از دیپلم IFRS

انجمن حسابداران خبره ایران به عنوان نخستین، بزرگترین، و فراگیرترین انجمن حسابداران حرفه‌ای ایران، در ادامه‌ی اقدامات گسترده‌ی فوق که طی

سال‌های گذشته در راستای ترویج و آموزش به‌کارگیری IFRS در ایران انجام داده است، در سال ۱۳۹۷، اقدام به طراحی "دیپلم IFRS" (IFRS Diploma) به منظور اعطاء به افراد واجد شرایط کرده است. ساز و کار این دیپلم حرفه‌ای، که با الگوبرداری اصولی از انجمن‌های حرفه‌ای پیشرو جهان (از جمله، ACCA، ICAEW، CA Ireland، و AIA) طراحی شده است، بدین ترتیب است که از طریق برگزاری آزمون‌های کتبی، متحدالشکل، و سراسری، تسلط و مهارت حسابداران حرفه‌ای ایرانی در به‌کارگیری IFRS را نزد ذی‌نفعان مختلف این استانداردها، در سطح ملی و بین‌المللی گواهی خواهد کرد. بدین ترتیب، این دیپلم حرفه‌ای هم برای حسابداران حرفه‌ای مسلط بر IFRS، در اثبات مهارت خود به ذی‌نفعان مختلف، و هم برای کارفرمایان نیازمند به خدمات حسابداران حرفه‌ای مسلط بر این استانداردهای بین‌المللی، برای اطمینان از مهارت آنان، می‌تواند راهگشا باشد.

امید است، با پیگیری اقدامات ارزشمند نهادهای ذی‌ربط، از جمله، بانک مرکزی، سازمان بورس و اوراق بهادار، و سازمان حسابرسی، که طی سال‌های اخیر در راستای ترویج به‌کارگیری IFRS در ایران انجام شده است؛ روند ترویج و به‌کارگیری این استانداردهای بین‌المللی در کشور با جدیت هر چه بیشتر ادامه پیدا کند؛ و در نتیجه‌ی به ثمر نشستن این اقدامات، انطباق هر چه بیشتر حرفه‌ی حسابداری ایران با معیارهای بین‌المللی را در آینده‌ی نزدیک شاهد باشیم. ■